

καὶ τῷ 'θοάζειν' ἢ τὸ κινεῖσθαι σημαίνουσιν, ὡς Εὐριπίδης
(fr. 145) □

'κῆτος θοάζον ἐξ Ἀτλαντικῆς ἀλός',

ἢ τὸ καθέζεσθαι [καὶ θαάσσειν], ὡς Σοφοκλῆς (OR 2)

'τίνας πόθ' ἔδρας τάσδε μοι θοάζετε

5

ἰκτηρίοις κλάδοισιν ἐξεστεμμένοι;'

F'

χάριεν δὲ καὶ τὴν χρεῖαν τὴν τῶν ὀνομάτων συνοικειοῦν
τοῖς ὑποκειμένοις πράγμασιν, ὡς οἱ γραμματικοὶ διδάσκουσιν,
ἄλλην πρὸς ἄλλα δύναμιν λαμβανόντων, οἷόν ἐστι (Hes. OD 643)

νῆ' ὀλίγην αἰνεῖν, μεγάλη δ' ἐνὶ φορτίᾳ θέσθαι.

10

τῷ μὲν γὰρ 'αἰνεῖν' σημαίνεται τὸ ἐπαινεῖν, αὐτῷ δὲ τῷ
ἐπαινεῖν ἀντὶ τοῦ παραιτεῖσθαι νῦν κέχρηται, καθάπερ ἐν
τῇ συνηθείᾳ 'καλῶς' φάμεν 'ἔχειν' καὶ 'χαίρειν' κελεύομεν, |
ὅταν μὴ δεώμεθα μηδὲ λαμβάνωμεν. οὕτω δὲ καὶ τὴν 'ἐπαινήν' 23
Περσεφόνειαν' ἔνιοι φασιν ὡς παραιτητὴν εἰρησθαι. ταύτην 15
δὴ τὴν διαίρεσιν καὶ διάκρισιν τῶν ὀνομάτων ἐν τοῖς μείζοσι
καὶ σπουδαιοτέροις παραφυλάττοντες ἀπὸ τῶν θεῶν ἀρχώμεθα
διδάσκειν τοὺς νέους ὅτι χρῶνται τοῖς τῶν θεῶν ὀνόμασιν οἱ
ποιηταὶ ποτὲ μὲν αὐτῶν ἐκείνων ἐφαπτόμενοι τῇ ἐννοίᾳ, ποτὲ
δὲ δυνάμεις τινὰς ὧν οἱ θεοὶ δοτῆρὲς εἰσι καὶ καθηγεμόνες 20
ὁμωνύμως προσαγορεύοντες. οἷον εὐθύς ὁ Ἀρχίλοχος, ὅταν
μὲν εὐχόμενος λέγῃ (fr. 75) □

'κλυθ' ἄναξ Ἥφαιστε καὶ μοι σύμμαχος γουνομένῳ

ἴλαος γενοῦ, χαρίζεο δ' οἷάπερ χαρίζεαι',

B

αὐτὸν τὸν θεὸν κατακαλούμενος δῆλός ἐστιν· ὅταν δὲ τὸν ἄνδρα 25
τῆς ἀδελφῆς ἠφανισμένον ἐν θαλάττῃ καὶ μὴ τυχόντα νομίμου
ταφῆς θρηνηῶν λέγῃ μετριώτερον ἂν τὴν συμφορὰν ἐνεγκεῖν(fr.12), □